

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, imamo nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopenjskega petičnika po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljajo naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. Telefon št. 34.

Kranjskemu plemstvu v prevdarek.

I.

Grof Barbo, inteligenten, simpatičen mlad mož, je v zadnjem zasedanju kranjskega deželnege zbora izjavil — in to v imenu veleposestnikov kranjskih, — da veleposestniki nikdar ne bodo sovražniki slovenskega naroda, da so bili njihovi predniki voditelji njegovi v vojnah prejšnjih stoletij in voditelji v mirnih časih, da so rasli s tem ljudstvom, in da njegova sreča ali nesreča tudi nje zadeva. Jemljemo to izjavo na znanje. O njej je več govoriti. Verjamemo, da grof Barbo tudi res tako misli, tako čuti, kakor je govoril. On prihaja iz novejših šol in podedoval je po očetu nekaj onih žil, ki se nahajajo v človeku v oni partiji, kjer je domočutstvo, domoljubje, roljubje doma. Z njim se da izhajati, z njim se da govoriti. Lep tema nam je grof Barbo dal v navedeni izjavi. Vkljub „spravi“ se moramo, da se grofove besede ne pozabijo, z istimi baviti.

Grof Barbo misli glede preteklosti socijalogično pravilno. On misli na to, da so bili njegovi in drugih kranjskih plemenitšev veleposestnikov predniki, kar jih je starih rodovin, voditelji našega ljudstva. Prav ima! Bili so gospodarji te slovenske zemlje in slovenskega ljudstva. Na naših tleh že zdavnaj nahajamo državno življenje. Državno življenje v posamezni četi ni mogoče, v njej so vsi jednaki, vsi slobodni, v njej ni prava, vsak živi, kakor hoče. Še-le ko jedna četa drugo podvrže, ko si jo napravi za služabnika, nastane to, kar zovemo državno življenje; tedaj nastane pravo, ki ima meje v skupnem življenju teh dveh čet določevati, oziroma skupno življenje istih omogočiti, in tako postanejo zmagovalci gospodujoči stan. Slovenci nimamo slovenskega plemstva. To znači, da smo bili Slovenci jedenkrat v predzgodovinskem času četa, katero je druga močnejša četa podvrgla in ker je naše plemstvo po večjem nemško, da nas je močnejša nemška četa podvrgla in z nami vstvarila državno življenje. Ta nemška močnejša četa si je, da Slovence-poljedelce lože v strahu drži, zgradila mej njimi precej močnih gradov. Poglejmo mokriško, turjaško ali kako drugo grajsčinsko poslopje. Tam najdemo velikansko zidovje, močno proti vsem kmetskim uporom. Ta

močnejša četa, ki je slovenske podvrgla, morala je biti vojaška organizacija, sicer morda manjša, ali močna po vojaški organizaciji. In to so bile nekatere nemške čete. Tako so Slovenci dobili svoje državno življenje, tako svoj tedanji vodilni stan, svoje — gospodarje.

Ti gospodarji so vzeli ves slovenski svet v svojo last in ljudstvo imeli za tlačano, in če so ti gospodarji še tako dobro živeli, ne moremo jim tega v zlo šteti. To se dogaja povsod, kjer se državno življenje začne. In tako je smel grof Barbo, ud stare kranjske plemenitaške rodovine, v kateri je sicer dosti italijanske krvi, govoriti tako, kakor je govoril. To ni žalilno, to je zgodovinsko potrjeno.

Prav ima grof Barbo tudi, ko trdi, da so predniki kranjskega plemstva naše ljudstvo vodili v vojnah srednjega veka. Oni so bili voditelji v vojnah in naravni voditelji, oni so se v tem vedno vežbali in so to morali tudi radi tega storiti, da so tlačane vzdrževali v respektu. Povrh pa je lega slovenske zemlje taka, da je bilo na teh tleh veliko boja, kajti proti ugodnemu rodovitnemu jugu, proti morju, drville so razne čete iz neugodnejših krajev, ali na begu pred družimi četami. Voditeljstvo in ljudstvo naše postavilo je tudi v bojih proti Turkom „celega moža“, in če pripovedujejo naši zgodovinarji, da je ta majhna zemlja s Hrvati obvarovala ostalo Evropo pred barbarstvom in ji omogočila kulturni razvitek, imajo prav. — „Inter arma silent musae“ bi se pa lahko reklo. V vojašnici se ne razvija posebna kultura in tudi ne na zemlji, ki je bila več stoletij vojaška granica, vojaški tabor. Ali drvenje družih čet, narodov je po zadnji turški invaziji ponehalo, in tedaj je bil čas, da se kaj kulturnega za naše ljudstvo stori. Ni se storilo Bog ve kaj prida. Naše plemenitaštvo se ni nikdar amalgamiralo z ljudstvom, ni sprejelo njegovega jezika, ne njegovih navad. Mej drugimi narodi, ki so prišli v državno življenje, kakor smo gori povedali, se je ta amalgamacija močnejše čete in iz nje nastalega gospodujočega sloja plemenitaštva izvršila. Zakaj ne pri nas, o tem ne moremo tukaj obširneje razpravljati, to bi segalo čez okvir tega članka. Dejstvo je, da je naše plemstvo redkokdaj imelo pred očmi narod kot organizem, ampak

le kot služeečo, tujo maso. To čustvovanje je sicer znak gospodstva tudi drugod, ali drugod se je plemstvo v borbi z družimi narodi zavedalo narodnosti služeečega jim ljudstva in se tako potujčenju istega postavilo v bran. Če tudi je bilo to egoistično, bilo je vendar dobro. Naši plemenitaši so bili v tem oziru popolnoma zvezani s plemenitšami nemških narodov, predobri prijatelji z istimi. Seveda niso drugače mogli, njihovo stališče je bilo tako, da so se morali podvreči sili in morali nemške rokodelce in služabnike privleči v naše kraje.

Gospodstvo čez naše ljudstvo imeli so skupno s plemenitšami v rokah nemški škofje in nemški prelati mogočnih samostanov. Ko se je namreč naša cerkev količkaj okrepčala, opustila je ono sentimentalno pot, biti gmotno dobra mati revni, služeeči masi ljudstev ter se je postavila tik gospodarjev zemlje, tik plemstva in včasih tudi to imela popolnoma na vajeitih. Ona pa je bila univerzalna in držala se je le velikih narodov, manjši se itak niso smeli ganiti. Ona je pošiljala nemške škofje — sinove nemških plemenitšev — mej nas. Sestavlja je velike škofije, dobila je od plemstva dosti slovenske zemlje v svojo posest in dosti slovenskih tlačanov. Cerkev je pomagala brzdati in v državnem življenju v strahu držati tlačane. Njena moč je bila v tedanjih časih večja, ko zdaj; z njenimi škofi, prelati je naše plemstvo moglo prezirati moralo. Tako je v katoliški duhovščini dobilo naše plemstvo pajdaša v gospodstvu čez naše ljudstvo, in duhovščina je bila v vodilnih možeh tudi nemška. Tudi ti voditelji-duhovniki se niso amalgamirali z ljudstvom, nekateri še v deželi stanovali niso, latinščina je bila njihov jezik, kanonično pravo njihovo ravnilo. Le nižja duhovščina se je rekrutirala iz ljudstva, ta duhovščina pa tedaj sama ni imela pojma o tem, kaj se z ljudstvom godi in smatrala je vse, kar se je z njim zgodilo, kot naravno ali kot božjo voljo. Tako je prišlo, da do novejših dob nismo imeli Slovenci svojega srednjega stanu, in da tudi ta srednji stan ni bil prijatelj mase slovenskega ljudstva, nego isto tudi kot tuje gledal ter izčrpaval.

Malo slovenskega meščanstva vidimo v kmečkih slovenskih puntih, drugod je meščanski delavec in

LISTEK.

Lepotila.

(Spisala Ana Z.-va.)

(Konec.)

Dame so torej porabljale celo ostudna lepota, samo da so svojim gospodom ugajale.

Kdaj je prišla navada maziljenja k Rimljanom, se ne da natanko določiti. Gotovo je, da sta cenzorja P. Licinij Kras in K. Julij Cezar izdala ukaz, po katerem je bilo prepovedano kupovati tuja mazila.

Plinij pripoveduje, da so si Rimljanke obrvi vsak dan črno barvale. O cesarici Popeji, ženi Domicijana Nerona, pripoveduje, da se je kupala vsak dan v mleku 500 oslic, da bi imela mehkejšo in belejšo polt.

Nemčija dolgo časa ni poznala lišpavosti. Šele ko so Rimci posedli germansko domovino, navadili so se tudi Nemci lase barvati in beliti, rdečiti se, posluževati se mazil in dišeečih olj. Knpčijske zveze Nemčije z vzhodom, s Španijo, Francijo itd. so pripomogle k gizdavosti, proti kateri so morali vladarji večkrat strogo postopati. No,

Germanke so se lepotile s sredstvi, ki nikakor niso bila predraga.

Toda po preteku stoletij je bila ženska nečimernost tako velika, da so si lepotičja bajle celo s hudoodelstvi preskrbovale.

Grofinja Elizabeta Nadasdyjeva, rojena kneginja Bathorijeva, se je omožila z grofom Nadasyjem, namestnikom v Požunu. Bila je krasno, a strašno bitje, kateremu je bila, kakor govore viri, telesna lepota vse. Ni je pretresal mrz, ko se je bajle kupala v krvi mladih deklic, da bi ohranila s tem lepoto. Pripoveduje se, da je okoli 650 mladenk umorila. Pri moritvah ji je pomagala služabnica. Ko so se njena grozodejstva razkrila, je bila obsojena v dosmrtno ječo . . .

Mej prvo francosko revolucijo je prišlo v modo strašno lepotilo: ustrojena človeška koža. V Parizu, Dijonu in drugod so bili strojarji, ki so delali iz kože žiljotiniranih žensk in mož izredno fine mošnjčke, cipele in platnice posebno dragocenih knjig. V Musée-Carnavalet v Parizu imajo še nekaj takih stvari. Na znotranji strani jedne knjige je zapisano: „Te platnice je napravil iz kože neke gospe gosp. Alberic Bouteille l. 1874.“

Strašna moda! —

Tudi v začetku XIX. stoletja so se kopale dame v rudeči tekočini, ki sicer ni bila kri, ampak — vino. Pa tudi možje so se kopali v vinu. Kralj Jerome, brat Napoleona I., katerega so Nemci zaničljivo imenovali „König Lustig“, je imel navado, vsak dan v najdražjem vinu kopati se.

Nú, tudi sedaj še ni izginila ta moda iz vseh krogov, in ni še dolgo, ko se je neka dunajska operetna diva, poznejša grofica K. kopala v samem šampanjcu, katerega so plačali njeni častilci milijonarji . . .

Bistveni del večine tajnih pripomočkov za barvanje las in obrvij, za mazila in barvila obraza in rok je strup arsenik. Nevede si krajšajo oni, ki uporabljajo taka sredstva, svoje življenje in si nakopavajo bolezni. Pa tudi vedé in nalašč zavziva še danes mnogo nečimernih dam in gospodov arsenik, da bi bili lepši, mlajši in živahnější. V resnici da namreč ta strup ljudem in živalim zdravo in čvrsto barvo, ako ga zavživajo v malih količinah. Toda gorje nesrečnežu, ki neha zavživati ta strup! Njegov život začne slabeti in medleti, bolezni ga napadejo in končno mora naglo usahnuti. Zavživanja arsenika je ponekod jako razžirjeno.

tudi meščan sobojevniki v istih. Ti punti so kazali, da se je tudi na Slovenskem nekaj gibalo, kar zovemo „Klassenkampf“. Ti boji so važni za pridobitev kulture, ker porinejo kak sloj nižji v okvir vladajočih stanov. Pri nas ni bilo vsem iste jezikovne podlage in ti punti so bili kmalo zatrti, ker srednji stan ni bil naš, ker ni bil iz ljudstva zrasel. Tako seveda omika ni prišla čez kako molitveno knjigo, dasi smo bili v najugodnejši zemeljski legi in so okoli nas velike kulture zrasle. Jezik ljudstva se ni rabil mej gospodujočimi stanovi, ne mej srednjimi; kmečkemu sinu so bila vrata do višjega socialnega stališča tudi potom skozi srednji stan zaprta, in vse, kar je prišlo duševnega v deželo in se v isti razvil do časa francoske revolucije, zraslo je na nemški podlagi. In tako nas je mogla tudi tuja rasa, nemški narod v svojem boju kot narod na tleh držati.

V Ljubljani, 11. marca.

Krščanski socialisti in socialni demokrati. Poslanec Scheicher se je izrazil o stališču svoje stranke napram Thunu. Dejal je, da hoče njegova stranka počakati, da Thun pojasni svoj program. Krščanski socialisti nimajo nikakega zupanja v ministerstvo, ki grozi s sredstvi, ki so še hujša od lex Falkenhayna. Scheicher meni, da se bode moglo Thunovo ministerstvo vzdržati le do Velike noči. Ministerstvo, v katerem sedé tolika nasprotja, kakor so Kast, Bärnreither in Kaizl, mora kmalu razpasti. Krščanski socialisti bodo podpirali obtožnico grofa Badenija radi „kršenja ustave“. — Socialnodemokratsko vodstvo je imelo sejo, na kateri se je sklenilo, da bojo socialistični poslanci z vso ostrostjo nadaljevali obstrukcijo. Ministerstvo Thunovo je vlada mejnarodnega organizovanega fevdalnega in klerikalnega veleposestva proti meščanstvu in proti delavskim slojem. Moderni elementi, ki so v tem ministerstvu, so le brezpomembni nakit, katerega se Thun kmalu iznebi, ako ne bode dobro igral renegatske vloge. Delavci nimajo od te vlade pričakovati ničesar dobrega, pač pa vse slabo. Socialisti hočejo zahtevati zadoščenja za „parlamentne zločine“, katere je storila večina. — Pod takimi avspicijami si je težko predstavljati, da bi mogel parlament redno d-lati!

Smrt srbskega poslanika Miljutina Garašina je vzbudila v vsej Srbiji žalost. Dvor, vsi odlični srbski politiki in celo Garašinovi bivši nasprotniki mu hočejo prirediti častno mrtvaško slovesnost. Mnogoletni srbski ministerski predsednik, ki je bil vedno velik prijatelj kraljice Natalije, je v poslednjih letih le z žalostjo opravljal svoj posel, saj z razmerami v Srbiji nikakor ni mogel biti zadovoljen. Bil je iskren rodoljub, toda madež ostane na njem, da je bil sokriv nesrečne vojne z Bolgarijo.

V pariških parlamentnih krogih vzbuja senzacijo odprto pismo bivšega drž. tajnika namestnika v ministerstvu Kazimirja Perierja in bivšega maira mesta Rouena, Mauricea Lebona, ki naznanja svojim volilcem, da noče biti več poslanec, tako-le: Kot užaljena priča dogodkov poslednjih mesec-v mislim, da velika republikanska stranka ne more brez kazni dovoliti, kako se teptajo najvišja načela pravice in resnice, saj izgublja stranka s tem opravičenost svojega obstanka. V očitnem na-

sprotju s svojimi prijatelji stoječ, zdi se mi nečastno, da bi ostal še nadalje v taki družbi. V Dreyfusovi zadevi je podrla naša stranka vsa načela pravice. Moja vest mi ne dovoli, da bi s molkom odobral tak najstrožjega obsojanja vredna dejanja.

Japonska proti Rusiji. Japonska ne more pozabiti, da so bile Rusija, Francija in Nemčija oni vzrok, ki ji je odjedel po zmagoviti vojni s Kitajsko večji del pričakovane odškodnine. Sedaj pa mora Japonska še gledati, kako si Rusi, Nemci in Francozi delé kos za kosom tiste države, do katere ima ona največjo pravico. V Japonski je javno mnenje sila razburjeno, in Mikado se bode moral temu mnenju kmalu udati ter poseči v mešetarenje evropskih vlastij s kitajskimi lukami in železnicami. Priprave za to intervencijo so se že začele. Japonska posadka Wei hai-weija se je pomnožila za 3000 mož, vojnemu ministerstvu in mornarici pa se je prisodilo 115 milijonov yen za oboroženje. Japonska se torej pripravlja na boj proti Rusiji, ki se je tudi že začela pripravljati. Poslati hoče večje vojskine oddelke in močno ladijevje v vzhodno Azijo.

Španija in Združene države. Poslanska zbornica in senat v Washingtonu sta dovolila kredit 50 milijonov dolarjev za oboroženje vojske in mornarice. Mac Kinley je sklep že potrdil, s čimer je postal zakon. Španski časopisi so silno razburjeni ter priganjajo vlado, naj se za kaj odloči, sicer jih Združene države presenetijo nepripravljene. Splošno se misli, da bode Španija odnehala ter dala Ameriki zadoščenje, kajti jasno ko beli dan je, da bode Španci sicer strašno tepeni. S porazom vojske in mornarice pa propade tudi špansko kraljestvo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. marca.

— (**Osebnosti**) Mesto voditeljice na mestni dekliski osemrazrednici je dež. šolski svet podelil začasni voditeljici gđ. Emiliji Gusl.

— (**„Vse našel“**) Tako je vskliknil na sinočnem „prijateljskem večeru“ v „Katoliškem domu“ kanonik Kalan, češ: „Za nami je pretežni del naroda. „Družba sv. Mohorja“, „Slovenska Matica“ in „Dom in Svet“ so — naši!“ Ne vemo, kaj pokaže gg. odborniki in člani „družbe sv. Mohorja“ in „Slovenske Matice“, ker jih je kanonik Kalan tako zmagovito porinil v klerikalno koš poleg „Doma in Sveta“. Mislimo pa, da je tako govorjenje najslabša reklama za omenjeni književni društvi! Svarimo torej pred takimi neresničnimi publikacijami, ki morejo donesti našima književnima društvoma največjo škodo.

— (**Repertoar slovenskega gledališča**) Jutri se bode predstavljala igra „Otok in struga“, kateri je po dr. Tavčarja noveli istega imena spisal Ig. Borštnik. Opozorili smo že na to, da se priredi ta predstava na korist gospe Danilove in gđ. Slavčeve in nadejamo se, da naš opomin ne ostane brez uspeha.

— (**Slovensko gledališče**) Sinoči sta se igrali Nestroyev „Krojač Fips“ in Blodkova „V vodnjaku“. Prva igra je vzbudila mnogo smehu, zlasti mej mladino, dasi se ni igrala dobro. Zlasti glavna uloga ni bila včeraj v rokah g. Podgrajskega posebno srečna. V operi „V vodnjaku“

pa so se, kakor vedno, odlikovali gđ. Ševčikova, gđ. Horvatova, g. Rus in g. Fedyczkowski. Vsem, tudi zboru se je mnogo pleskalo. Predstavljalke stare ubožice Polone pa bode na uho povedano, da beračice navadno ne nosijo briljantnih prstanov in dragocenih zapustnic! — Dostavimo še, da je bil gosp. Ru su v predzadnji predstavi te opere vročen šopek.

— (**Nova opera g. V. Parme**) Dne 22. t. m. pela se bode na zagrebškem gledališču nova, doslej nikjer še uprizorjena opera gosp. V. Parme. Operi je naslov: „Stara pesem“, dramatiška romanca v jednem dejanju in v treh podobah. Libreto je spisal Gvido Menasci, kateri se je proslavil kot solibretist Mascagnijeve opere „Cavalleria rusticana“, na hrvatski jezik pa ga je preložil ugledni hrvatski pesnik dr. Harambašić. Naravno je, da vlada v slovenskih krogih občno zanimanje za to premijero novega dela odličnega našega skladatelja.

— (**Podpore škrofuloznim otrokom**) Kakor v preteklih letih bode deželni odbor tudi letos nekaterim škrofuloznim otrokom podelil podpore po 50 gld. iz deželnega zaklada, da jim bo mogoče iti v morisko kopel v Gradež. Dotične prošnje naj se pošljejo do konca meseca aprila t. l. deželnemu odboru, morajo pa biti podprte s kratnim listom, z zdravniškim ter ubožnim spričalom.

— (**Zdravstveno stanje v Ljubljani**) Tedenjski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 27. februarja do 5. marca kaže, da je bilo novo-rojencev 19 (= 28.21 ‰), mrtvorojencev 1, umrlih 18 (= 26.73 ‰), mej njimi jih je umrlo za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 3, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 9. Mej njimi so bili iz zavodov 3 (= 16.6 ‰).

— (**Imenovanje**) Gozdni upravitelj v Idriji g. Matevž Čeh je imenovan nadgozdarjem.

— (**Nezgodna železnica**) Dne 8. t. m. je tovorni vlak iz Ljubljane na postaji Rakek trčil ob več vagonov. Ponesrečil ni nihče.

— (**Centralna posojilnica slovenska**) v Krškem ima v četrtek, 28. aprila ob 3. uri popoldne v pisarnici okrajne posojilnice svoj redni občni zbor.

— (**Z Dobrove pri Kropi**) se nam javlja, da se je tam osnovala „kmetijska podružnica“, ter da so bili dne 6. t. m. voljeni v odbor naslednji gg.: Filip Pogačnik, veletržec, načelnik, drž. posl. Josip Pogačnik, župnik Valentin Aljandić ter posestniki Peter Sitar, Jakob Pogačnik in Mihael Perne, odborniki.

— (**Ponesrečil**) je, kakor se domneva 75-letni posestnik Jožef Čeper, kateri je konec minolega meseca šel iz Zg. Ležeč v Vipavo, a se ni več vrnil. Domneva se, da je stari mož v gozdu mej Senožecami in Zg. Ležecami zmrnil, a dokazov še ni.

— (**Drugod in pri nas**) Iz Maribora smo prejeli naslednji dopis: V nemških listih čitamo, da je deželni šolski svet češki izdal ukaz, s katerim se srednješolskim dijakom strogo prepoveduje, udeleževati se kakoršnih koli demonstracij, in se jim tudi prepoveduje nositi narodnostne znake. Kaj so v zadnjih mesecih nemški srednješolci pri nas počeli, je znano. Odlikovali so se zlasti pri pogrebu v dvoboju padlega medicina Attenederja. Kakor je „Slov. Narod“ tedaj poročal, so nekateri učitelji dijake in dekleta kar naravnost nagovarjali in napeljevali k demonstracijam, a vzlic temu se nihče za vse to ne zmeni. Take razmere, kakor pri nas, so menda še samo v Celji in Celovci in

Iz Francije dobajajo v velikih množicah takozvani bezetti, to so krpice, s katerimi trebaš le polico drgniti in takoj imaš lica rdeča ko makov cvet. V Franciji, posebno v bližini Montpellierja, raste rastlina, ki se imenuje „Cossophora tinctoria“. Rastlina ima bel sok, ki so ga že v starem veku rabili za odstranitev bradavic in drugih nepotrebnih kožnih izrastkov. V novem veku se rabi za barvila. Cvetje in sad se stiska na platnene krpice, katere obesijo nad gnojiščem, ki puhti amonjak. Amonjak spremeni beli sok v najlepšo rdečo barvo. Nato čunčice pomažejo na zadnji strani še z gnojnico, in toaletni pripomoček je gotov. Kako prestrašen bi bil marsikak ljubimec, kogar poljub na „cvetoče“ lice prestavi v „sedma“ nebesa, če bi vedel, da je vzrok rožnati polti njegove izvoljenke tako sredstvo! —

Jako neprijetno lepotilo je — lakota, ki je včasih neohodno potrebna. Mnogo dam in gospodov pretrpi več lakote radi svoje nečimernosti, kakor najrevnejši berač, ki prosjači bos in gologlav. Pa vender se postijo dame, ker se boje, da bi postale prebuje. Človek bi ne verjel, koliko stradanja si nalagajo nečimerne zlasti v starejših letih!

Lepotice v turških haremih pa se prizadevajo pridobiti — debelost. Turki ljubijo namreč pri svojih soprogah bujne ude, zato se kopljejo Turkije v gorkih kopelih ter uživajo ogromno sladkorja ter razne slaščice. Razen tega tudi kolikor možno mirujejo. . .

Sicer pa so nazori o lepoti pri raznih damah jako različni. Vsaka si želi ono, česar sama nima. Bledolicih gospa skuša na vse načine pridobiti si naravno rdečico; drugi, zdravi, rudečeličini gospej pa se zdi njena rdečica kmetaka in poskuša vse umetnosti, da bi postala „zanimivo blede“. Nekatere pijejo zato najhujši jesih.

K „zanimivi“ bledosti obraza pa spadajo tudi „koprneče“ oči. Tudi te si dame, ki poznajo vse toaletne pripomočke, pribavijo s čopičem in črnim tušem. Za tako slikanje pa je treba mnogo vaje in dobrega barvila. Ne samo malo izobraženo ženstvo, ampak tudi olikane gospe se zatekajo zaupljivo k takim pripomočkom, zlasti ko začno stareti. Francija ima mnogo tovarn, ki izdelujejo različna taka barvila.

Iz Francije je došla tudi čudna moda, da rabijo dame „plastično lepšalo“, katero je sestav-

ljeno iz voska in finega lepila. S to zmesjo je treba namazati obraz, prsa, vrat i. t. d. in polt se vidi mlada in bela ko sneg. Ta operacija je jako zamudna, kajti dama ima s tem ves dan dovelj opravka. Vender se ji tak trud izplača, saj zato se jej ni treba mesec dni umivati, ampak le z mokro rutico obrisati dotična mesta.

Mnogo je še lepšal na svetu, ki so našemu ženstvu še malo ali nič znana. A tudi ta bodo začela mej maso ženstva, ki se vedno bolj in bolj ravna po modi.

Krasna narodna noša bo izginila popolnoma. Lepo je bilo včasih videti kmetijska dekleta v belih pehah in avbah, v čedni obleki iz domačega sukna s srebrnim pasom okoli života! A zdaj? Kjer je bila prej lepa peča, čepi turnčast klobuk z nojevim perjem, in obleki domačega dela že skoro sledu ni. Povsod svila in čipke raznih tovarn. Po vsej pravici, a zaman je vzdihnil pošten, konservativni stari Kranjec:

Zdajna kmetijska dekleta
Kakor zlahtne so gospe,
Vsaka 'z škaflije uzeta
V zlato, svilo, to se ve!

skrajni čas je, da poseže vmes krepka roka ter naredi red.

— (Slovensko šolstvo na Koroškem.) Ljudsko šolo v Šmarjeti pri Velikovem obiskujejo izključno samo slovenski otroci. Šola seveda ni urejena tako, da bi se slovenski otroci poučevali v slovenskem jeziku, ali tudi za pouk v nemškem jeziku je treba, da zna učitelj slovenski. Zdaj pa se je na tej šoli razpisalo učiteljsko mesto, za katero se „želi“ znanje slovenščine. Potrebno torej to znanje ni. Najbrž so na Koroškem vpeljali novo metodo, po kateri poučuje lahko tudi učitelj, katerega otroci ne razumejo. Morda je ta metoda ista, kakor se rabi za dresuro psov in opic.

— (Tržaški škof in iredenta.) Iz Trsta se nam piše 10. t. m.: Naš škofijski ordinarijat je stal in stoji še sedaj pod uplivom iz rumene hiše in iz municipija. Kar želé tam, se skoro vselej zgodi. Dokaz tega — rojanska župnija, kjer je župnik Jurizza poitalijancil vse, kar je mogel, in pustil slovenščini ravno toliko veljave, da ljudstvo ne zbeži v cerkev blizu — Ponte rosso! Prečastni gospodje so menda že pozabili na gibanje, katerega so se pred nekaj leti tako ustrašili, kakor nekje drugod — podraške afere. Kdor bi torej mislil, da imamo tržaški Slovenci — in pribito bodi dejstvo, da največ Slovenci polnijo tržaške cerkve — posebno zaslobo pri ordinarijatu, tisti se krvavo moti. Ordinarijat se ozira na nas le toliko, kolikor je neizogibno potrebno. V župniji sv. Jakoba stanuje dosti več Slovencev kakor Italijanov, vendar je v cerkvi vse tako, kakor da bivajo tod sami Italijani sangue puro. Zdaj je škof odredil samo za postni čas nekaj slovenskih propovedij — in že je ogenj v strehi. „Piccolo“ je zalajal na škofa, češ, da je panslavist in v današnji seji obč. sveta tržaškega je dr. Piccolli celo interpeliral radi teh šestih propovedij. Kakor je rekel, storil je to, ker je zdaj laška „potrpežljivost“ pri konci in ker on in njegovi iredentovski tovariši nečejo več prezirati agitacij, ki razburjajo ljudstvo in žalijo dostojanstvo laške narodnosti. Župan je koj objubil, da se bo s to stvarjo bavil in o uspehu poročal v prihodnji seji. To komedijo so Lahi uprizorili, da bi zopet mogli pritiskati na škofa in če jim pride namestništvo na pomoč, ni dvoma, da dosežejo vsaj to, da šentjakovski Slovenci ne bodo nikdar več deležni postnih pridig.

— (Solidarnost slovanskih visokošolcev dunajskih v nevarnosti.) Z Dunaja se nam piše: Izvrševalni odbor slovanskih visokošolcev dunajskih je imel 9. t. m. sejo, na kateri so zastopniki hrvatskih visokošolcev izjavili — in to na podlagi sklepa svojih tovarišev, storjenega na sestanku, katerega se je udeležilo nad 80 hrvatskih visokošolcev — da zahtevajo, naj se vsi slovanski visokošolci izrečejo solidarne z njih zahtevo, po kateri naj se na podlagi hrvatskega drž. prava, zgodovinskega in narodnega, prizna za Istro in Dalmacijo veljavnost na vsenčilišču v Zagrebu prebitih skušenj — sicer hrvatski dijaki ne bodo več solidarni z ostalimi slovanskimi visokošolci. Srbski visokošolci se tej zahtevi upirajo, največ ker se resolucija sklicuje na njim neprijetno hrv. državno pravo. Ako obvelja zahteva Hrvatov, se ločijo Srbi, ako obvelja zahteva Srbov, se ločijo Hrvati. Slovenci in Čehi ostanejo solidarni na vsak način. Dne 14. t. m. ima izvrševalni odbor slovanskih visokošolcev sejo, v kateri bodo sklepali o memorandumih posamičnih slovanskih skupin.

— (Razpisane službe.) Službeni mesti za vzdrževanje evidence zemljiško-davčnega katastra z bivališči v Ribnici in Metliki, eventuelno dve mesti evidenčnih geometrov II. razreda v področji finančnega ravnanja v Ljubljani. Prošnje z dokazi tehnične sposobnosti in znanja jezikov v štirih tednih predsedstvu finančnega ravnateljstva v Ljubljani. — Pri okrožnem sodišču v Mariboru, eventuelno pri kakem okrajnem sodišču mesto kancelijskega oficijala II. vrste. Prošnje do dne 28. marca (podaljšán termin).

* (Henrik Ibsen) bode slavil 20. marca svojo sedemdesetletnico. Rojen je bil v Skienu, v Norvegiji, kjer je moral veliko hudega pretrpeti. Kot „sovražnik ljudstva“ je ubežal iz svoje domovine, kjer pa ga sedaj slave na vse načine. Vsa Skandinavija se pripravlja, da proslavi po možnosti svojega velikana prvaka. Njemu na čast so sestavili najodličnejši norveški, švedski in danski pesniki in pisatelji slavnosten spis. Uvodni članek pa bode spisal sam kralj Oskar II., ki je, kakor znano, tudi pesnik.

* (Častni doktorat Carmen Sylve.) Rumunski poslanik je izročil kraljici Elizabeti Rumun-

ski umetnostno izdelano častno doktorsko diplomo budimpeštanskega vsenčilišča, kateremu je bilo priloženo tudi jako laskavo pismo rektorja, ki proslavlja veliko literarno veljavo kraljice ter povdarja, da je ona s svojim spisom o rumunski ljudski poeziji, povzdignila svoj narod tudi v inozemstvu na veliko višjo stopinjo, ker je seznanila občinstvo s prelepim rumunskim pesništvo.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Cenjeni gg. gostje v restavraciji pri Virantu mej saboj nabranih 5 kron. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: G. Jos. Šelovin 4 kro ne, koje so pri odhodnici g. Hinka Fajdige nabrali veseli kolegi. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“. Štev. 8. Vsebina: Odbor „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“: Zahvala. — Zmaga. — Poročilo finančnega odbora o novi uredbi službenih dohodkov učiteljskega osebja in o prenapredbi dotičnih zakonov. — Štefan Primožič: Kako naj bi se drugi deželni jezik uspešno poučeval? — Status. — Naši dopisi. — Vestnik. — Listnica uredništva.

— „Popotnik“ ima v št. 5. naslednjo vsebino: Poziv! (A. Gradišnik). — Naša organizacija. (Idejalist). — Ženska ročna dela v ljudski šoli. (Kancijanela Pirc). — Slovniška teorija Kernova. (Dr. J. Bezjak). — Po deželnih zborih. — Zakonski načrt o uredbi plač učiteljskega osebja na javnih občnih ljudskih šolah na Kranjskem. — Društveni vestnik. — Slovenski učitelji kot udi „Slovenske Matice“. (Črešničan). — Dopisi in razne vesti.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 11. marca. Izvrševalni odbor desnice je imel danes sejo, katera je trajala od opoldne do 2 ure popoldne. V tej seji je načelnik Jaworski poročal o svoji konferenci z ministerskim predsednikom grofom Thunom, o katerem poročilu se je unela daljša razprava. Izvrševalni odbor je pritrlesal tudi vprašanje o novem predsedništvu poslanske zbornice in ponudil mesto predsednika členu nemške katoliške ljudske stranke dr. Fuchs, kateri je ponudbo v zprejel. Dalje je izvrševalni odbor sklenil, ponuditi mesto jednega podpredsednika dosedanjemu parlamentarni manjšini in bo načelnik Jaworski jutri v tem oziru konferiral z ministerskim predsednikom grofom Thunom, da on sondira nemškoliberalne veleposestnike, koga hočejo za to mesto kandidovati. Drugi sklepi glede volitve predsedništva se niso storili. Členi izvrševalnega odbora so se s častno besedo zavezali, da varujejo popolno tajnost o vsem tem, kar se je sicer v seji govorilo in sklenilo. Koncem prihodnjega tedna se skliče zopet izvrševalni odbor.

Dunaj 11. marca. O včerajšnji seji izvrševalnega odbora desnice prijavljajo tukajšnji listi, zlasti „Neue Fr. Presse“ mnogo podrobnostij, katere pa so po zatrdilu članov izvrševalnega odbora ali popolnoma izmišljene, ali pa zgolj kuloirske čenčarije.

Dunaj 11. marca. Kandidatura grškega princa Jurija za mesto kretskega guvernerja je zopet v kombinaciji. Govori se, da misli Rusija prepustiti Franciji in Angleški, da princa tudi proti volji turške vlade, če treba siloma, instalirati.

Praga 11. marca. Ministerski predsednik grof Thun je v spremstvu namestnika grofa Coudenhovea prišel sem in danes dopoldne vzprejel uradništvo tukajšnjega namestništva. Za danes zvečer je povabil župana dr. Podlipnega na zaupno posveto vanje.

Praga 11. marca. „Národní Listy“ prijavljajo članek, v katerem grajajo, da je grof Thun poklical v svoje ministerstvo dra. Bärnreitherja, ker je ta jeden najodločnejših na sprotnikov češkega naroda in vseh njegovih prizadevanj in mu bo v ministerstvu gotovo škodoval, kjer bo mogel, dočim ne bo imel dosti upliva na svojo stranko, kakor je bilo razvideti iz izjave nemškoliberalnih veleposestnikov.

Praga 11. marca. „Národní Listy“ dementujejo poročilo raznih nemških listov, da

je praški vojni zapovednik fcm. grof Grünne potoval na Dunaj, ker se je mislilo, imenovati ga češkim namestnikom. „Nár. Listy“ pravijo, da je fcm. grof Grünne potoval na Dunaj zgolj radi vojaških zadev.

Krakov 11. marca. Tukaj se je vršil dijaški komers, na katerem je govoril tudi p. Stojalowski. Na komersu je prišlo do takih demonstracij, da ga je vladni zastopnik razpustil.

Budimpešta 11. marca. Tukaj je umrl bivši avstro-ogerski poslanik v Berlinu, Szögyenyi, v starosti 75 let.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica v Šmarji pri Jelšah. S posebnim zadovoljstvom poročamo o krepkem razvoju tukajšnje posojilnice; kajti o petem upravnem letu smo dosegli zopet prav lep uspeh in napredek. Najprvo objavimo gotovo važen sklep občnega zbora in sicer za ustanovo ljudske knjižnice se odloči znesek po 100 gld. iz čistega dobička leta 1897. in to v proslavo petdesetletnice cesarja. K temu sklepu je vodila preblaga misel, da je treba našemu ljudstvu, posebno pa mladini, izstopivši iz šole, nuditi priliko, da si dobi lahkim potom dobrega in primernega čtiva. Tako je storjen začetek; nadejamo se, da se bode ta lepa, blaga ideja izpeljala v prid milemu nam narodu; saj so nam v to porok rodoljubni, požrtvovalni možje, ki zastopajo načelstvo. Nadalje se je soglasno sklenilo, da posojilni pripravi tukajšnji čitalnici v svoji lastni hiši v pritličju primerno sobo, s čimur se ustreže želji večine čitalniških členov. Pri dopolnitvi volitvi v načelstvo sta se volila kot ravnatelj g. dr. Josip Georg, odvetnik v Šmarji in kot člen g. Matija Vrečko, posestnik in župan na Slivnici. Iz poročila posnamo sledeče: V pretečenem letu je bilo prometa 149.775 gld. 8 kr., a čistega dobička 1460 gld. 73 kr. Zadruga šteje 580 zadrušnikov, ki imajo vplačanih deležev 4266 gld. Stanje posojil je bilo 86.250 gld. 98 kr., a hranilnih vlog s kapitalizovanimi obrestmi 87.719 gld. 84 kr. Oba rezervna fonda znašata 4340 gld. 67 kr. Posojilnica v Šmarji daje posojila po 6%, le zadrušnikom iz domačega okraja; hranilne vloge obrestuje po 5%, a rentni davek in druge pristojbine plačuje zadruga sama. Uradni dan ima vsak četrtek predpoludne.

— Posojilnica v Brežicah je imela v tretjem upravnem letu denarnega prometa 153.913 gld. 35 kr. Zadrušnikov šteje 751, kateri so vplačali deležev 3755 gld. Hranilnih vlog je vloženi 39.558 gld. 61 kr. Stanje hranilnih vlog s kapit. obrestmi koncem leta 71.895 gld. 97 kr. Novih posojil se je za leto 1897. izplačalo 30.915 gld. Posojil se je vrnilo 26.471 gld. Stanje posojil koncem 1897. leta 67.792 gld. 12 kr. Stanje splošnega rezervnega fonda 2000 gld. Čisti dobiček 2051 gld. 71 kr. Gotovina v blagajni s koncem leta 6940 gld. 82 kr. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4 1/2% brez odbitka rentnega davka. Posojila se dajo proti 6% samo zadrušnikom. Uradni dan vsak četrtek od 9. do polu 12. ure predpoludne. Pisarna v lastni hiši „Narodni dom“ (Hotel Klembas). Za leto 1898. izvoljeni odborniki: Andr. Levak, veleposestnik, načelnik; Miha. Balon, mestjan, namestnik; Jože Mešiček, mestni župnik, Ivan Munda, c. kr. živinozdravnik, Nace Polanšek, hiš. posestnik in pekar, Anton Umek, trgovec, vsi v Brežicah, in dr. Mate. Schmirman, zdravnik v Reichenburgu, kot udi načelstva. Nadzorniki: Jože Horvat, umir. župnik, Franc Varlec, trgovec v Brežicah, in Franc Gerec, veleposestnik in trgovec v Pišecah.

Poslano*)

gosp. Evgenu Lampe-tu, kaplanu na Bledu.

Podpisani izjavljam, da je vse, kar ste o meni v 46. šte. letošnjega „Slovenca“ pisali — gola in zlobna laž, — ki je imela najbrž namen, očrniti me pred svetom — posebno pa pred višjo oblastjo. V šte. 53. „Slov.“ zopet trdite, da sem o Črncu iz Ribnega žaljivo govoril. Zakaj ne navedete mojih žaljivih besed, da se vidi, kaj sem govoril!

Dalje se po naši občini trdi laž, da sem orglanje v cerkvi zato pustil, ker se mi noče 300 gld. na leto plačevati. — Ne podtikam Vam tega, ali slišali ste morebiti kaj o tem in tudi veste, da ni res! — Ne zaradi plače — (zahteval sem v prihodnje 150 gld.) — ampak zaradi Vašega dopisa v „Slovenca“ sem nehal orglati, kateri posel sem za 80 gld. na leto opravil že skoraj 8 let. — Vzgojil sem mnogo pevk in pevcev, kateri bodo odslej Vam služili.

Prosim Vas še, da me v prihodnje pustite v miru, kakor tudi jaz Vas v miru pustim, in če prekršim kak paragraf, tožite me naravnost tje, kamor take reči spadajo, in ne obrekujte me po časopisih! Z Bogom!

Fr. Rus,
nadučitelj.

Na Bledu, 10. marca 1898.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (393)

Izvirom igrokaz.

V soboto, dne 12. marca 1898.

Na korist gospe Danilovi in gospodični Slavčevi.

Na posebne prijaznosti sodeluje gospa Irma Polakova.

Otok in struga.

Igrokaz v štirih dejanjih. Po dr. Tavčarjevi noveletni drama-
tizaciji Ignacij Borštnik. Režiser g. Rudolf Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7/8. uri.
Konec ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27.
Prihodnja predstava bo v torek, dne 15. marca 1898.

Proti zobobolu in gnjilobi zob
izborno deluje

Melusina ustna in zobna voda

utrudi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.

Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (387-1)

Iekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Telefon št. 68 v poljubno porabo.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jožefa
Mestnika posestvo v Lazih (v drugič) dne 17. marca v
Zatičini.

Petra Fortune posestvo v Novih Lipah, cenjeno
1495 gld., dne 18. marca in 20. aprila v Črnomlju.

Antona Strelca zemljišča v Iški vasi (preponudbi
3660 gld. in 60 gld.) dne 21. marca v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Marčij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
10.	9. zvečer	738.0	0-1	sl. sever	jasno	
11.	7. zjutraj	737.7	-3-5	ar. svzh.	jasno	0.0
	2. popol.	736.3	4-5	p. m. svzh.	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 1.7°, za 1.0° pod
normalom.

Dunajska borza

dne 11. marca 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	—	—	—
Avstrijska zlata renta	123	—	—	—
Avstrijska krona renta 4%	102	—	65	—
Ogerska zlata renta 4%	121	—	75	—
Ogerska krona renta 4%	99	—	60	—
Avstro-ogerske bančne delnice	927	—	—	—
Kreditne delnice	361	—	50	—
London vista	120	—	35	—
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	—	75	—
30 mark	11	—	75	—
30 frankov	9	—	53	—
Italijanski bankovci	45	—	05	—
C. kr. cekini	5	—	66	—

Dne 10. marca 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	163	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	—	—	—
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	131	—	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati sast. listi	98	—	10	—
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	—	25	—
Ljubljanske srečke	22	—	25	—
Rudolfove srečke po 10 gld.	28	—	—	—
Kreditne srečke po 100 gld.	202	—	80	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	501	—	—	—
Papirnat rubelj	1	—	27 1/2	—

Proti kašlju in nahodu, osobito
dece, proti nastizenju, boleznim v
vratu, žledu in mehurju pri-
poroča se najbolje (1874-14)

**Koroški
rimski vrelec.**

Varstvena znamka, najboljša namizna voda.
Zdravilišče in letovišče, postaja Prevali, pošta
Kotlje (Köttellach) Koroško.
Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, in Lasa-
niku; v Kranju pri F. Dolencu; v Radovljici pri
O. Homannu; v Trzinu pri Fr. Reithacker.

Pavel Bizjak

v Kranju, na Glavnem trgu št. 132
prodaja vsakovrstna (317-2)

nova kolesa (bicikle)

po nizkih cenah in z enoletno garancijo.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reiffing v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solno-
grad; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne
osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selz-
thal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osobni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend,
Gastein, Zell ob jezeru, Inompet, Bregenc, Curih, Genevo,
Paris; čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj,
Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lip-
sko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in
v Kečevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob
12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m.
svečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano, j. k. Proga
iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osobni vlak s Dunaja
via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlo-
vih varov, Heba, Marijinih varov, Plazna, Budejovic, Solno-
grada, Linca, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Fran-
zensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osobni vlak s Dun-
aja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Plazna, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo,
Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina,
Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popolu-
dne osobni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Ce-
lovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. svečer
osobni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kečevja.
Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m.
popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. svečer mešani
vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob
7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m.
svečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob
6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri
20 m. svečer. (17-57)

Uradno dovoljena

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gospodske ulice št. 6 pri tleh na desni

prilporeča in namešča (347-7)

službe iskajoče vsake vrste

(moške in ženske) za tukaj in drugod. Za ko-
likor mogoče hitro in vestno postrežbo se jamči.

P. n. občinstvu si usojam naznanjati, da sem zopet otvoril

gostilno „Pri jelenu“

na Sv. Jakoba trgu št. 6, v hiši g. Wilher-ja.

Točim izvrstno pristno bizelsko in istrijsko vino, belo in črno;
z dobriimi jedili in točno postrežbo bodem vsem zahtevam p. n. gostov naj-
bolje ustregel. Za mnogobrojen obisk se priporočam z odličnim spoštovanjem

(392-1) **Anton Kotnik, gostilničar.**

Slav. občinstvu, gg. vinskim trgovcem in gostilni-
čarjem na Kranjskem, Primorskem in Hrvatskem

usojam si uljudno naznanjati, da sem prevzel

posredovanje za vinsko kupčijo

ter se priporočam cenjenim gospodom gostilničarjem in vinskim trgovcem,
da se pri nakupovanju vin zaupno do mene obrnejo in jim zagotavljam, da
bodem vedno dobro in vestno postregel vsem željam.

Ob jednem opozarjam, da jaz nisem oni razupiti Italijan Romano
— ta je namreč umrl — pač pa sem vedno bil in bodem nadalje pristaš
slovensko hrvaškega naroda.

V nadi, da mi bodete izkazali svoje zaupanje, se priporočam

z odličnim spoštovanjem

Enrico Romano v Kopru.

(344-3)

Radi znatno povečanega izdelovanja

je dobiti še jedna partija slavnoznanih Cimegovih

(149-6)

„Non plus ultra - peronospora brizgaln“

(za oprasevanje trt in dreves proti boleznim in žuželkam.)

Obširni prospekti teh priznanih najboljših aparatov gratis in franko

Reflektantje naj blagovolé
sporočiti svoj naslov in stan-
ter približno koliko bi
potrebovali, jedinemu fa-
brikantu

**Ferd. Körösi
v Gradcu.**

Pri primerno velikih
kapcijah se zajamči tudi
samoprodaja.

Razglas.

(341-2)

Pri obnem zboru prve dolenjske posojilnice v Me-
tliki, registrovane zadruge z neomejenim poročtvom, dne 27. febru-
varja 1898. l. se je računski sklep z bilanco za gospodarsko leto 1897.
sledede potrdil:

A. Bilanca.

Imetje		Znesek	Dolgov		Znesek
		gld. kr.			gld. kr.
1	Gotovine konec leta 1897	7599 49	1	527 deležev po 18 gld.	9486 —
2	Vrednost dveh srečk	28 —	2	Reservni fond	14848 01
3	Posojila na posestva po 5%	92048 05	3	Hranilne vloge	464812 51
4	„ „ „ 6%	170383 28	4	Za leto 1898 vsprejeta obresti	2129 03
5	„ „ „ 5%	66562 42	5	Čisti dobiček	1581 —
6	„ „ „ 6%	122873 78			
7	Zaostale obresti	6273 61			
8	Vrednost v zemljiščih v Bub- njarcih	10035 20			
9	Vrednost v zemljiščih v Čer- nomlju	5019 22			
10	Vrednost hiše št. 15 in ma- lence z zemljiščem v Me- tliki	11500 —			
11	Inventar	33 50			
	Skupaj	492356 55		Skupaj	492356 55

B. Denarni promet.

Dohodki		Znesek	Izdatki		Znesek
		gld. kr.			gld. kr.
1	Gotovine konec leta 1896	3407 15	1	Nazaj plačani deleži	344 50
2	Vplačani deleži	344 50	2	Nazaj plačane hranilne vloge	147177 95
3	Hranilne vloge	144327 88	3	Nazaj plačane obresti	1836 94
4	Nazaj plačana posojila	435867 56	4	Dovoljena posojila	443342 74
5	Vplačane obresti	2883 81	5	Razni izdatki	1004 53
6	Razni dohodki	1632 77	6	Upravni stroški	1425 77
			7	Popravek poslopija	215 70
			8	Za dobrodelne namene	292 50
			9	Razni davki	2961 88
			10	Dobička društvenikom	8708 67
			11	Gotovine konec leta 1897	7599 49
	Skupaj	609410 67		Skupaj	609410 67

Zadruga obstala je konec leta 1897 in 253 društvenikov, pristopilo jih je 6 (sest)
in izstopilo je 12 (dvanaest) društvenikov 1897. leta.

Društvenih deležev bilo je konec 1897 leta 527, vplačanih je bilo 11 (jednajst) in
nazaj plačanih 19 (devetnajst).

To se p. n. gg. društvenikom objavi z dostavkom, da je račun in bilanca v ob-
činski pisarni v Metliki od danes do zadnjega dne tega meseca vsakomur na vpogled.

Ravnateljstvo I. dolenjske posojilnice v Metliki

dne 1. marca 1898.

O. Šturm l. r.,
blagajnik.

Leopold Gangl l. r.,
ravnatelj.

Jan. Požek l. r.,
kontrolor.

Franc Jutraž l. r.,
odbornik.

Franc Schönbrun l. r.,
odbornik.